

Zwiastun

PISMO PARAFII NIEPOKALANEGO SERCA MARYI I ŚW. FRANCISZKA W LUBLINIE

Ewangeliarz

25 lutego, II Niedziela Wielkiego Postu
Wtedy Piotr rzekł do Jezusa:
«Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli
chcesz, postawię tu trzy namioty:
jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza
i jeden dla Eliasza». (Mk 9, 2-10)

Jakub, Jan i Piotr byli świadkami Przemienienia Jezusa Chrystusa, co musiało wzbudzić w nich wiele pytań i wątpliwości. Jednak w tak podniosłej sytuacji Piotr troszczy się w pierwszej kolejności o rozstawienie namiotów dla Jezusa i dwóch proroków. Dlaczego to robi? Warto zauważyć, że namiot to duże udogodnienie w trakcie podróży. Oferując ich rozstawienie, Piotr ukazuje swój szacunek względem nich, ponieważ chce zapewnić im godny wypoczynek. Poza tym rozstawienie namiotu oznacza przedłużenie pobytu na górze, jak i kontemplacji Przemienionego Jezusa. Postawa Piotra prezentuje pragnienie wielu ludzi; często zdarza się, że chcemy zatrzymać najbliższych jak najdłużej w swoim towarzystwie, zapewniając im komfort oraz szacunek.

Piotr pokazuje nam, że powinniśmy w swoich sercach „rozstawić namiot” dla Jezusa i cieszyć się Jego obecnością. W końcu czyż Chrystus nie jest najdroższym przyjacielem ludzi?

Amelia Jusiak

3 marca, III Niedziela Wielkiego Postu
Weźcie to stąd, a z domu mego Ojca
nie róbcie targowiska! (J 2,13-25)

Nawet Jezus w obliczu nieposzanowania domu Bożego sporządził bicz i wypędził kupców i bankierów ze świątyni. Dzięki temu widzimy, jak bardzo ludzkie reakcje ma nasz Zbawiciel.

W jaki sposób Kościół ma przetrwać, jeżeli nie będziemy walczyć o Jego świętość? Co robisz, gdy ktoś w Twojej obecności kpi ze świętych symboli? Czy masz odwagę poświadczyc o swojej wierze? Czy nie wstydzisz się przeżegnać przed kościołem bądź posiłkiem?

Módl się o dar odwagi i męstwa, żeby w obliczu profanacji Kościoła stanąć w Jego obronie. Tak jak jest napisane: „Gorliwość o dom Twój pochłonie mnie”. Nie dajmy zwyciężyć złu poprzez ciche przyzwolenie na niszczenie świętości!

Mateusz Karaś

10 marca, IV Niedziela Wielkiego Postu
Tak bowiem Bóg umiłował świat,
że Syna swego Jednorodzonego
dał, aby każdy, kto w Niego
wierzy, nie zginął, ale miał
życie wieczne. (J 3,14-21)

Nietrudno zrozumieć, że przyjsie Chrystusa na ziemię wiąże się z pomocą człowiekowi, odkupieniem. Bóg kocha i nie ma w tym żadnych podtekstów. On dostrzega, w jakiej znajdują się sytuacji, i wysła „oddziały specjalne”, „elitarnie jednostki”, by odbić mnie od porywacza, jakim jest Zło. Bóg nie chce mnie potępić, oddał za mnie swoje życie.

Jakub Kot

17 marca, V Niedziela Wielkiego Postu
Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy
w ziemię, nie obumrze, zostanie
tylko samo jedno, ale jeśli obumrze,
przynosi plon obfity. (J 12, 20-33)

Jezus przyszedł, aby zasiać w świecie ziarna Słowa Bożego dające życie. Przyjęcie Bożego Słowa wymaga wielkiego radykalizmu, bo ekonomia Boga jest inna: aby żyć, trzeba umrzeć; aby zyskać, trzeba stracić. *Ten, kto kocha swoje życie, traci je; ten zaś, kto*

nie przecenia swojego życia na tym świecie i „traci je” dla Ewangelii, zachowa je na życie wieczne. Trzeba więc podjąć trud w codziennym życiu, zrezygnować z siebie i podążać za Jezusem.

Znakiem prawdziwego życia jest krzyż Chrystusa, który głośno woła do naszych sumień i serc. To jest owa „godzina” Jezusa. Słowo „krzyż”, wypowiedziane do człowieka naszych czasów, niesie ocalenie.

W ufnej modlitwie proszę Boga codziennie: aby usłyszeć ten głos, kiedy każdego dnia patrzę na krzyż Chrystusa zawieszony na ścianie mojego mieszkania.

Ireneusz Gnutek

24 marca, Niedziela Męki Pańskiej
Piłat zapytał Go: «Czy Ty
jesteś królem żydowskim?».
Odpowiedział mu: «Tak, Ja
nim jestem». (Mk 14,1-15,47)

Chrystus doskonale wie, kim jest, nie musi niczego ukrywać, choć w tej chwili prawda boli. On przychodzi, aby uwolnić od kłamstwa, abym nie musiał więcej grać kogoś, kim nie jestem. Staje obok mnie zawsze, kiedy jestem wyszydzany, przyznając się do tego, kim jestem i jaki jestem. On mnie rozumie. I patrząc się na wszystkich, wskazuje mi drogę.

Michał Krzosek

Autorami komentarzy do Ewangelii
są uczniowie i nauczyciele Zespołu
Szkół Elektronicznych w Lublinie

Zdjęcie: Emil Zięba

e-mail pisma parafialnego: pismozwiastun@wp.pl

Redakcja: Małgorzata Grzenia, br. Mirosław Ferenc OFMCap, Ryszard Zajączkowski, Anna Guzowska-Boreczek, Agata Kornacka, Małgorzata Brzozowska, Emil Zięba. **Zdjęcie na okładce:** Emil Zięba. **Skład i łamanie:** Piotr Zawada. **Druk:** Multipress G. Wodecki, D. Wodecka, 20-150 Lublin, ul. Ceramiczna 7b, tel. 81 7427 530. **Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo do ich redagowania i skracania.** Do użytku wewnętrznego.

KONFERENCJE

**Kochani Parafianie,
Drodzy Przyjaciele Poczekajki,
wszyscy Bracia i Siostry!**

*Oto teraz czas upragniony, oto teraz
dzień zbawienia (2 Kor 6, 2).*

Wielki Post to z jednej strony czas łaski i wysłuchania nas przez Boga, jeśli rzeczywiście pragniemy nawrócenia, a z drugiej strony to również czas walki z pokusami i z diabłem (Łk 4, 1-13). Duch Święty jednak przychodzi nam z pomocą w tej walce, nigdy nie zostajemy w niej sami. **Duch Święty również sprawia, że możemy wołać do Boga z głębi duszy**, aby dał nam więcej łaski potrzebnej do zwycięstwa nad grzechem oraz potrzebnej do naszego uświęcenia i zbawienia. A wszystko to dlatego, że Ukrzyżowany Bóg-Człowiek, Jezus Chrystus, zwyciężył! Pokonał śmierć i diabła!

Św. Augustyn napisał w komentarzu do Psalmu 61: *Jeśli w Nim jesteśmy kuszeni, to i w Nim przezwyciężamy diabła. Widzisz, że Chrystus był kuszony, a nie dostrzegasz, że odniósł zwycięstwo? Uznaj, że to ty jesteś w Nim kuszony i że w Nim odnosisz zwycięstwa. Chrystus mógł trzymać diabła z dala od siebie. Jeżeliby jednak nie był kuszony, nie nauczyłby cię sztuki zwyciężania w pokusie.*

Proszę Was bardzo, abyście w tym szczególnym czasie otworzyli swoje serca na to działanie łaski Bożej, aby Duch Święty nieustannie rodził w nas „nowego człowieka” należącego całkowicie do Chrystusa. **Zapraszam Was serdecznie do udziału w rekolekcjach wielkopostnych, które poprowadzi ks. Michał Olszewski SCJ w dniach 10–13 marca 2024 r.** Zapraszam Was do spotkania ze Słowem Boga, sam na sam, czyli w medytacji, w „namiocie spotkania”. Zapraszam Was do adoracji Jezusa w Najświętszym Sakramencie, gdzie Jego delikatna i czuła miłość szczególnie się objawia. Ale potrzebna jest cisza i czas, pragnienie serca i wiara. Zapraszam Was na nabożeństwo Drogi krzyżowej w piątki Wielkiego Postu. Zapraszam Was w każdą niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.00 na stare, piękne nabożeństwo pasyjne, jakim są Gorzkie żale. Przystąpcie też do sakramentu pokuty i pojednania, konfesjonały są otwarte, a Boże miłosierdzie jest lekarstwem duszy.

Niech Pan obficie wyleje swojego Ducha na nas, abyśmy jako wspólnota parafialna dostąpili nawrócenia serca i mogli z wielką radością obchodzić Święta Wielkanocne.

br. Mirosław Ferenc, proboszcz

Podsumowanie roku 2023 w parafii pw. Niepokalanego Serca Maryi i św. Franciszka w Lublinie

1. Widzieć...

Kiedy myślałem nad podsumowaniem pokoleńdowym i zastanawiałem się, w jaki sposób to zrobić, zobaczyłem, że samo słowo Boże dzisiejszej niedzieli przychodzi mi z pomocą. Ewangelia mówi tak: *Jezus przyszedł razem z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja (Mk 1, 29)*. Dało mi to pewne natchnienie: Jezus nauczał o Królestwie w synagogach, nauczał nad jeziorem Galilejskim, nauczał w świątyni w Jerozolimie, na górze błogosławieństw, ale też odwiedzał swoich przyjaciół, swoich uczniów, aby pobyć z nimi w ich domach. Ewangelia w innym miejscu wspomina o tym, że Jezus został zaproszony na ucztę do Mateusza – po jego powołaniu na apostoła (Mt 9, 10); następnie do Zacheusza – po jego nawróceniu (Łk 19, 5-6); a ewangelista Jan wspomina, że Jezus odwiedzał swoich przyjaciół w Betanii: Łazarza, Martę i Marię (J 12, 1-3)

Widzimy więc, jak ważne są dla Jezusa takie spotkania w domach. I od tego chciałbym zacząć to podsumowanie minionego roku i wizyty duszpasterskiej. Odwiedziliśmy ponad 1900 mieszkań na wyraźne zaproszenie gospodarzy domu (to około 100 mieszkań więcej, niż rok temu). I najpierw odniosę się co do samej formy zaproszeń: było kilka głosów, dlaczego nie chodzimy po kolei do wszystkich, tak jak dawniej... A niektórzy kolejny rok nie składają zaproszeń, tylko czekają na klatce schodowej, aby nas „łapać” z marszu.

Wybaccie mi to, że użyję takiego argumentu, który trochę jednak wynika z dzisiejszej Ewangelii (Mk 1, 29-39): Jezus przychodzi do tych domów, gdzie ma swoich przyjaciół i bliskich. W zmie-

nającej się rzeczywistości społecznej, gdzie wiele mieszkań jest wynajmowanych i zamieszkałych przez osoby, o których nawet najbliżsi sąsiedzi nie wiedzą, czy to są katolicy, czy to są chrześcijanie, czy to są w ogóle ludzie wierzący, związani z Kościołem, perspektywa chodzenia od drzwi do drzwi, pukania, dzwonienia i oczekiwania na otwarcie, być może ma swój głęboki sens, ale przede mną jest on na razie ukryty.

Jestem natomiast mocno przekonany o tym, że Bracia Kapucyni posługujący w tej parafii, gotowi są pójść do każdego domu, bez względu na to, kto tam mieszka, jakie ma przekonania religijne czy polityczne; czy ma ślub kościelny – czy żyje w związku niesakramentalnym; czy chodzi do kościoła – czy nie chodzi; czy zgadza się z nauką Kościoła – czy się z nią nie zgadza; czy jest takiej opcji politycznej – czy innej... Z naszej strony jest „zielone światło” do dialogu, do odwiedzin, do spotkania z każdym człowiekiem, do poszanowania godności każdej osoby, o ile ten człowiek zechce się z nami spotkać.

Argument tzw. „zagubionej owieczki”, dla której Jezus zostawia 99 innych owiec i szuka tej jednej, jest dla mnie bardzo przemawiający i przekonujący, ale trzeba by zauważyć, że ta owieczka oddaliła się od wspólnoty i najprawdopodobniej wie, że się pogubiła, że potrzebuje pomocy, i dlatego beczy! Beczy, tzn. prosi o pomoc, i wtedy Jezus wszystko rzuca, aby ją uratować.

Natomiast gdy chodzi o wizytę duszpasterską, która jest wcześniej ogłaszana i przygotowywana, wydaje mi się, że jest ona jakby w pierwszym rzędzie „zarezerwowana” dla tych, którzy mają żywą więź ze wspólnotą Kościoła, ze wspólnotą, w której centrum jest Jezus Chrystus – Zmartwychwstały Pan, żyjący w tej

Życie sakramentalne w 2023 roku

Ochrzczonych zostało **93 dzieci**.

Do I Komunii Świętej przystąpiło **200 dzieci**.

Sakrament bierzmowania przyjęło **66 młodych**.

Sakrament małżeństwa zawarły **34 pary**.

Zmarło **114 osób**.

wspólnocie i udzielający nam przebaczenia grzechów i życia wiecznego, uwalniający nas od władzy diabła i wszelkiej niewoli, a udzielający nam Ducha Świętego, ducha dziecięctwa Bożego. Dlatego w tej wspólnocie celebруем Jego obecność, moc Jego miłości. A każdy z tej wspólnoty może nas zaprosić do swojego domu, nikt nie jest wykluczony. Wystarczy dać mały sygnał, jakim jest zaproszenie. Według mnie taki jest sens wizyty duszpasterskiej – odwiedzić Braci i Siostry z tej wspólnoty, umocnić ich słowem, pomodlić się razem, pobłogosławić wszystkich, którzy tam mieszkają.

Natomiast z ewangelizacją po domach możemy iść w każdym innym czasie, aby przepowiadać Chrystusa, aby tylko byli na to chętni bracia. Dziękuję Braciom ze wspólnot Drogi Neokatechumenalnej, którzy chodzą z ewangelizacją po domach, mając upoważnienie od proboszcza.

Moi Kochani! Czas kolędy, to dla nas bardzo ważne doświadczenie. Jezus, kiedy przychodzi do domu Piotra, od razu spotyka się z wiadomością, że w domu jest osoba chora. My również mogliśmy zobaczyć, że w wielu Waszych domach są osoby chore. Mogliśmy się z takimi osobami spotkać, mogliśmy ich pobłogosławić. W tym miejscu chciałbym wyrazić moje serdeczne podziękowania wszystkim tym, którzy opiekują się na co dzień chorymi. Niektóre przypadki tej opieki są naprawdę heroiczne. Pewnej matce, która troszczy się z wielkim oddaniem o swoją sparaliżowaną od dziecka córkę – a trwa to już 42 lata! – powiedziałem, że to, co pani robi, to jest świętość. Nie jakaś cudowna, obrazkowa, wymyślona, ucieczkowa od świata, ale bardzo konkretna świętość: miłość wobec cierpiącej córki! *Nie ma większej miłości, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół* – mówi Jezus (J 15, 13).

Takich przypadków cichej, wiernej posługi chorym i opieki nad nimi jest dużo więcej w tej parafii. Często te choroby są przewlekłe albo nieuleczalne, i trwają bardzo długo. Dziękuję tym, którzy jako rodzice stają przy łóżkach swoich chorych dzieci i oddają im swój czas i siły, które mogliby przeznaczyć na odpoczynek na emeryturze. Dziękuję też wszystkim opiekunom, dzieciom lub wnukom za opiekę nad swoimi słabnącymi z wiekiem rodzicami czy dziadkami. Dziękuję współmałżonkom opiekującym się sobą wzajemnie. Dziękuję wszystkim Wam, którzy opiekujecie się chorymi! Niech Bóg udzieli Wam dużo sił i cierpliwości w tej ciężkiej posłudze wobec chorych.

W parafii – jak dobrze wiemy – jest bardzo dużo osób starszych. Co roku ten temat wraca, co roku to powtarzamy, że niestety parafia, tak jak całe nasze społeczeństwo, starzeje się, a więc też jest więcej osób chorych, słabnących na zdrowiu, którym trudno nawet uczestniczyć w życiu sakramentalnym poprzez udział we Mszy świętej czy korzystanie ze spowiedzi i z Komunii świętej. Msza święta oglądana w telewizji jest jakąś pomocą dla tych ludzi, ale nigdy nie zastąpi rzeczywistego udziału w liturgii, gdzie głoszone jest żywe słowo Boże i sprawowana Eucharystia. Dlatego też apeluję do wszystkich opiekujących się chorymi, o duchową troskę nad

Prace remontowe w roku 2023

Remont i adaptacja dawnej siłowni „Wyciskajka” na obecną salę duszpasterską Odnowy w Duchu Świętym „Miłosierny Samarytanin” i „Dom Miłosierdzia” – **27 000 zł** (całość kosztów była dużo wyższa, jednak pokryta przez darczyńcę ze wspólnoty!)

Remont salki duszpasterstwa dzieci (dawna sala AA) – **15 000 zł**

Konserwacja drewnianych okien w kościele i drzwi wejściowych do kościoła impregnatem – **10 000 zł**

Malowanie salki DM – **2 400 zł**

Zamontowanie podjazdu z blachy nierdzewnej dla wózków do kaplicy adoracji – **10 000 zł**

Zmiana oświetlenia na prezbiterium – **2 500 zł**

Remont dwóch salek w starym kościele z przeznaczeniem dla wspólnot neokatechumenalnych oraz prace remontowe i elektryczne w starym kościele – koszty całkowicie pokryte przez Braci ze wspólnot

nimi, aby umożliwić tym osobom, chociaż raz na jakiś czas, sakrament spowiedzi i Komunii świętej albo udział we Mszy świętej.

Jako duszpasterze chodzimy do chorych w pierwsze piątki miesiąca; mamy od roku również nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej, którzy są gotowi zanosić Komunię chorym. Prosimy tylko o to, aby zgłaszać takie osoby, aby o to poprosić i aby uniknąć sytuacji pozostawienia chorych samych w tej walce duchowej, którą muszą podjąć, w walce z chorobą, oraz na godzinę śmierci, aby nie odchodzili z tego świata bez sakramentów. To kładę na serce rodzinom i opiekunom ludzi chorych, aby zadbać o chorych również od strony duchowej.

2. Głosić Ewangelię...

Moi Drodzy! Drugą podpowiedź do dzisiejszego podsumowania pokoleńowego daje mi drugie czytanie z *Listu do Koryntian*. Święty Paweł mówi tak: *Bracia! Nie jest dla mnie powodem do chluby to, że głoszę Ewangelię. Biada mi, gdybym jej nie głosił!* (1 Kor 9, 16). Parafia ma być przede wszystkim miejscem głoszenia słowa Bożego, bo to słowo jest „żywe i skuteczne” i uzdrawia! Tak śpiewaliśmy w dzisiejszym refrenie psalmu: *Panie, Ty leczysz złamanych na duchu* (Ps 147). W tym miejscu, na ręce gwardiana, brata Jarosława, dziękuję wszystkim moim Braciom za głoszenie słowa Bożego w tutejszej parafii. Oceniacie bardzo dobrze naszą posługę, chwalicie nas za spowiedzi, za posługiwanie w grupach

Grupy i wspólnoty działające na Poczekajce

1. Stowarzyszenie Przyjaciół Parafii „Poczekajka”
2. Żywy Różaniec
3. Franciszkański Zakon Świeckich
4. Ruch Światło-Życie: Oaza Dzieci Bożych, Oaza Nowej Drogi, Oaza Nowego Życia
5. Kościół Domowy (11 kręgów małżeńskich)
6. Rodzina Serca Miłości Ukrzyżowanej (RSMU)
7. Odnowa w Duchu Świętym „Miłosierny Samarytanin”
8. Wspólnota Najświętszego Imienia Jezus (IHS)
9. Droga Neokatechumenalna (12 wspólnot)
10. Grupa Modlitwy św. Rity
11. Grupa Modlitwy Ojca Pio
12. Legion Maryji
13. Koło Fotograficzne
14. Grupa Modlitwy Dzieci Fatimskich
15. Ministranci
16. Lektorzy
17. Szafarze Komunii świętej
18. Schola „Barka”
19. Schola „Tobie śpiewam”
20. Duszpasterstwo Absolwentów
21. Klub Seniora
22. Biuro Radia Maryja
23. Anonimowi Alkoholicy
24. ZHR
25. Zuchy

i wspólnotach, za głoszone słowo „bez polityki” (jak to mówicie); za franciszkańskiego ducha w tej parafii, za Msze dla dzieci, za tak wiele różnorodnych inicjatyw.

Wydaje się, że nasz kościół nie jest jakiś skostniały, pomimo tego, że młodych jest mało. Ale o tych młodych, którzy tutaj są w kościele świadomie, można powiedzieć, że są niezwykłym skarbem. Bo muszą mieć wielką odwagę, aby wyznawać swoją wiarę w Jezusa Chrystusa w tak trudnych czasach dla wiary, na tle postępującej laicyzacji i sekularyzacji.

Słowo Boże jest głoszone na różny sposób: systematycznie, codziennie w homiliach i kazaniach podczas Eucharystii, ale również i przy innych wydarzeniach. Mogę tu tylko wspomnieć, że w minionym roku odbyły się rekolekcje Oddanie 33, były głoszone katechezy ewangelizacyjne Drogi Neokatechumenalnej, było Seminarium Odnowy Wiary przeprowadzone przez Odnowę w Duchu Świętym „Miłosierny Samarytanin”, były rekolekcje prowadzone przez wspólnotę RSMU „Oddani Miłości Miłosiernej”, odbywały się rekolekcje adwentowe i wielkopostne.

Tegoroczne hasło duszpasterskie: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła” niech nas inspiruje do tego, aby być żywym członkiem Kościoła. Wspólnot działających na Poczekajce jest bardzo dużo (patrz lista obok!). Tym wszystkim wspólnotom, które i same siebie ewangelizują, i innym głoszą Ewangelię swoim życiem, z serca dziękuję, że jesteście na Poczekajce, że jesteście ozdobą Poczekajki przez swoją różnorodność, że tutaj się modlicie, tworzyście piękno tego kościoła, a najważniejsze, że w tym wszystkim szukacie żywego Jezusa Chrystusa.

3. Mieć swój udział w Ewangelii...

Moi Drodzy Parafianie i wszyscy Sympatycy Poczekajki!

Ostatnia podpowiedź do dzisiejszego podsumowania roku i zachęty do odwagi na przyszłość znajduje się w pierwszym czytaniu: *Czyż nie do bojowania podobny był człowiek?* (Hi 7, 1) – pyta się Hiob. Znamy dobrze to powiedzenie! Wiemy, jak wiele nas pewne sprawy kosztują. Wiemy, jak trzeba wciąż na nowo walczyć o wiarę w swoim życiu, ile bólu mają rodzice i dziadkowie, gdyż martwią się o swoje dzieci i wnuki, które odchodzą od Kościoła, od sakramentów; ileż zmartwień przynosi nam sytuacja związana z polityką na świecie; jak wiele niepokoju musimy znosić patrząc na odchodzącą od Boga naszą Ojczyznę Polskę i Europę.

W tym miejscu nie mogę pominąć również wezwania do modlitwy. Przykład mamy w dzisiejszej Ewangelii: *Nad ranem, kiedy jeszcze było ciemno, Jezus wyszedł na miejsce pustynne, aby się modlić* (Mk 1, 35). Modlitwa jest duchową walką! Modlitwa jest duchową siłą człowieka wierzącego! I trzeba ją podjąć, aby wygrać w życiu! Kochani, szukajcie więc czasu na modlitwę, czyli na spotkanie z Panem. Miejcie czas na modlitwę! Módlcie się! Niech kaplica Adoracji Najświętszego Sakramentu, codziennie otwarta, będzie miejscem Waszego spotkania i porozmawiania w ciszy z Panem Jezusem. ON wszystko może! Zaufajcie MU!

W dzisiejszej Ewangelii, kiedy Piotr podchodzi do Jezusa, to mówi do Niego: *Wszyscy Cię szukają* (Mk 1, 37). Czy my jesteśmy gotowi, aby wciąż na nowo szukać Jezusa? Wspólnota wymaga zaangażowania na różny sposób. Przy takiej okazji jak ta, czyli przy podsumowaniu minionego roku, dziękuję z całego serca wszystkim, którzy traktują ten kościół jak swój dom i świątynię, w której spotykają się z Bogiem. Dziękuję tym, którzy codziennie adorują Jezusa w Kaplicy Adoracji. Dziękuję za każdy, nawet najdrobniejszy uczynek, może przez wielu niezauważony, ale uczyniony z serca i z dobrą intencją. Dziękuję za każdy gest miłości do Jezusa, do Matki Bożej czy do Świętych, jak chociażby troska niektórych kobiet o piękno przy figurkach wokół kościoła; troska o porządek i czystość w kościele. Dziękuję Stowarzyszeniu Przyjaciół Parafii „Poczekajka” za wszelkie inicjatywy związane z Projektem „Z kulturą do Nieba” i za wszystkie inne wydarzenia, które animują parafię, ożywiają ją i integrują.

Bardzo serdecznie dziękujemy Wam, kochani Parafianie i Sympatycy Poczekajki, za każde finansowe wsparcie, za ofiary składane podczas kolędy, za ofiary składane na tace, za ofiary przy zamawianiu Mszy świętych, bo to wszystko pozwala nam dalej funkcjonować. Spotykamy się z Waszej strony z wielką troską o nas. Dziękujemy różnym dobroczyńcom i wszystkim ludziom dobrej woli, którzy przychodzą do naszego kościoła na Poczekajce i wspierają nas w różny sposób. Dziękujemy Wam po prostu za to, że tutaj jesteście!

Zakończę to podsumowanie słowami św. Pawła: *Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni. Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie* (Ef 4, 32). Amen.

br. Mirosław Ferenc, proboszcz

REMONTY

Fot. Emil Zięba

PODJAZD DO KAPLICY ADORACJI

SALKĄ WSPÓLNOTY ODNOWY W DUCHU ŚWIĘTYM „MIŁOSIERNY SAMARYTANIN”

SALKĄ DUSZPASTERSTWA DZIECI

ZAIMPREGNOWANE DRZWI WEJŚCIOWE DO KOŚCIOŁA

XI Pielgrzymka Wielkopostna do kościołów stacyjnych Lublina

14 II – 24 III 2024

W tym roku już po raz jedenasty wyruszyła Pielgrzymka Wielkopostna do kościołów stacyjnych Lublina. Rozpoczęła się ona w Środę Popielcową w naszym kościele na Poczekajce, a zakończy w Niedzielę Palmową w lubelskiej archikatedrze.

Organizatorzy serdecznie zapraszają do wzięcia udziału w pielgrzymce, „niech to będzie nasze świadectwo wiary w Syna Bożego. Niech pielgrzymka będzie czasem szczególnej modlitwy, nawrócenia i nowego życia z Chrystusem oraz przygotowania do świąt Zmartwychwstania Pańskiego”.

W pielgrzymce może wziąć udział każdy, można również dołączyć w czasie trwania peregrynacji. Pielgrzymka odbywa się za wiedzą i zgodą kurii metropolitalnej.

W swoich modlitwach pielgrzymi pamiętają o zmarłych pątnikach: Krystynie

Franczak, Andrzeju Gilu, Edmundzie Prokopińskim, Janinie Nejkauf.

Dla Czytelników „Zwiastuna”, którzy chcieliby dołączyć do pielgrzymów, zamieszczamy poniżej szczegółowe kalendarium z wykazem kościołów od niedzieli 25 II (czyli od 12. dnia pielgrzymki, daty wydania naszego pisma). W związku z prośbą osób, które pracują i nie mają możliwości uczestniczenia w pielgrzymce w godzinach porannych, organizatorzy podają godziny wieczornych Mszy św. w kościołach stacyjnych.

12. 25 II niedziela, godz. 8.00

par. pw. św. Andrzeja Boboli

ul. Paderewskiego

13. 26 II poniedziałek, godz. 7.30 i 18.00

par. pw. Przemienienia Pańskiego

ul. Nadbystrzycka 40

14. 27 II wtorek, godz. 7.30 i 19.00

**kościół pw. Niepokalanego
Poczęcia NMP**

ul. Staszica 16

15. 28 II środa, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. Trójcy Przenajświętszej

Felin

16. 29 II czwartek, godz. 7.00 i 18.00

**par. pw. Niepokalanego
Poczęcia NMP**

ul. Bazylianówka 85

17. 1 III piątek, godz. 7.00 i 18.00

**par. pw. Niepokalanego
Poczęcia NMP (garnizonowa)**

al. Raclawickie

18. 2 III sobota, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Mikołaja

ul. ks. M. Słowikowskiego 1

19. 3 III niedziela, godz. 7.30

par. pw. bł. bpa Wł. Gorała

ul. ks. Jerzego Popiełuszki

20. 4 III poniedziałek, godz. 7.00 i 18.00

kościół pw. świętych Piotra i Pawła

Krakowskie Przedmieście 42

21. 5 III wtorek, godz. 7.30 i 18.00

kościół pw. Matki Bożej Zwycięskiej

(pobrygidkowski), ul. Narutowicza 6

22. 6 III środa, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Urszuli Ledóchowskiej

ul. Roztocze 1

23. 7 III czwartek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Jana Kantego

ul. Beryłowa 9

24. 8 III piątek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. Miłosierdzia Bożego

ul. Nałkowskich

25. 9 III sobota, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. Świętego Krzyża

ul. Pogodna 7

26. 10 III niedziela, godz. 11.30

kościół pw. Przemienienia Pańskiego

(seminaryjny)

ul. Prymasa Wyszyńskiego 6

27. 11 III poniedziałek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. Świętej Rodziny

ul. Jana Pawła II 11

28. 12 III wtorek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Maksymiliana Kolbego

Droga Męczenników Majdanka 27

29. 13 III środa, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. Chrystusa Króla

ul. Ponikwoda 32

30. 14 III czwartek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Antoniego

ul. Kasztanowa 1

31. 15 III piątek, godz. 7.00 i 18.00

kościół pw. św. Judy Tadeusza

ul. Abramowicka (szpital)

32. 16 III sobota, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. Matki Bożej

Nieustającej Pomocy

ul. Milenijna 7

33. 17 III niedziela, godz. 10.30

par. pw. św. Marcina

Zemborzyce (dojazd autobusem nr 8
z ul. Lipowej, 9.30)

34. 18 III poniedziałek, godz. 6.30 i 18.00

kościół pw. św. Józefa

ul. Świętoduska

35. 19 III wtorek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Józefa

ul. Filaretów

36. 20 III środa, godz. 7.30 i 18.00

par. pw. św. Jakuba Apostoła

Głusk 145 (dojazd linią 3)

37. 21 III czwartek, godz. 7.00 i 18.00

par. pw. św. Jana Pawła II

ul. Fulmana 9

38. 22 III piątek, godz. 7.00 i 17.00

kościół pw. Świętego Ducha

Krakowskie Przedmieście 1

39. 23 III sobota, godz. 8.00 i 18.00

par. pw. św. Teresy od

Dzieciątka Jezus

ul. Krochmalna 47

40. 24 III Niedziela Palmowa, godz. 8.30

par. pw. św. Jana Chrzyciela

i św. Jana Ewangelisty (archikatedra)

Msza św. w intencji pielgrzymów
i ich rodzin

*Jest w nas wciąż niepokój i strach, i ciekawość,
Które wciąż pędzą człowieka przed siebie
I na przemian każą mu rozwijać,
To znowu zwijać koczończy namiot.
Na wąskiej ścieżce między wiecznościami
– Między wiecznością, z której powstaliśmy,
A tą wiecznością, w którą znów wstąpimy –
Jest nieustanne szukanie sprawdzianów.*

CHÓR MEDEI
Musisz przebaczyć Medeo. [...]

MEDEA
To jest przeciwne mojej naturze.

CHÓR MEDEI
Przełam swoją naturę. Jak chleb.

MEDEA
Przebaczając, pomniejszę się.

CHÓR MEDEI
Tak powinno być, Medeo.

MEDEA
Pomniejszę się o żarliwość moich uczuć.
Pomniejszę o zemstę i pogardę,
O to wszystko, co stanowi o moim charakterze.
Wiem, że nie ujędę problemom,
Które ściga mnie jak stado wilków,
Muszę się z nimi zmierzyć,
Chociaż są silniejsze ode mnie.

CHÓR MEDEI
Trudno, Medeo. Przyszłam, by cię ostrzec
Przed nadmiarem pragnień i namiętności.
Ale moje ostrzeżenia nie odnoszą skutku.
Wciąż ci się wydaje, że za mało posiadasz.
Pamiętaj, Medeo,
Że pijąc tę wodę, którą dźwigasz w dzbanie,
Nie ugasisz swojego pragnienia.
Z każdym nowym łykiem zdawać ci się będzie,
Że pijesz ogień. To jest woda smutku.
Czyń, co chcesz, ale pamiętaj,
Że człowiek jest zawsze przez samego siebie obłożony,
Pod swoje mury. A potem wyważa bramę
Prowadzącą do własnego wnętrza i wchodzi w siebie
– Urojony zdobywca – jak w puste miasto,
Którego mieszkańcy w trwodze przed okrucieństwem wroga
Już dawno popełnili samobójstwo.

MEDEA – CZYLI O SZTUCE PRZEBACZENIA

Każdy z nas w jakimś stopniu zna mity greckie. Funkcjonują one w naszej świadomości na różnych płaszczyznach, poczynając od głębokich odniesień, a kończąc na hasłach do krzyżówki. Mity posiadają jednak bardzo silne elementy wychowawcze, moralizatorskie oraz kształtujące postawę człowieka, ponieważ czy chodzi o greckich bogów, czy o ludzi, zawsze możemy wyciągnąć jakąś naukę dla nas samych.

Nie inaczej jest w twórczości Romana Brandstaettera. Ten polski pisarz, poeta, dramaturg i tłumacz w swojej twórczości sięga w głąb ludzkiej duszy, by wydobyć z człowieka największe dobro, a nawet czasem ukazać granice zła, które ten jest w stanie uczynić.

Z jednym z dramatów Brandstaettera postanowili zmierzyć się aktorzy Grupy Scenicznej „Amber” działającej przy Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie. Tytułowa bohaterka dramatu Medea zmagają się z wieloma rozczarowaniami życia i tym, w jaki sposób została potraktowana przez swego męża Jazona oraz przez Kreona, władcę Koryntu, u którego żyje. Autor dramatu nieznacznie zmienia tę historię, którą znamy z mitów Parandowskiego. Dra-

maturg ukierunkowuje te teksty nadając im chrześcijański rys, który na pierwszy rzut oka nie jest widoczny.

Już od samego początku ukazany jest dramat postaci, które niby pragną dobra, ale siłą rzeczy, a w zasadzie na podstawie podjętych przez siebie decyzji, dążą do ostatecznego rozwiązania, które będzie dla każdego z nich tragedią. Widać wyraźną walkę wewnętrzną postaci (symbolizowaną przez Chóry) polegającą na poszukiwaniu własnej tożsamości. Powracają w nich ciągle pytania: co stanowi istotę mego człowieczeństwa oraz ile dobra mogą dla siebie wyrwać. Bo to już nie jest kwestia układów, ale nieprzewidywalności osoby, z którą będą się mierzyć.

Bardzo ciekawym zabiegiem, którego dokonał Brandstaetter, jest fakt, że trzy postaci – Medea, Jazon oraz Stara Piastunka – posiadają swój Chór, natomiast Kreon już nie. Z jednej strony widać, że największe rozterki, najcięższa walka, to ta, gdy toczy się ją z samym sobą. Te wszystkie pytania, podpowiedzi kierowane przez sumienie również my, w swojej codzienności, bardzo często przyjmujemy lub odrzucamy. Kreon natomiast, jako

władca bezwzględny, nie ma żadnych rozterek ani wątpliwości. On wie, do czego dąży, i jako ten, który ma władzę, nie wejdzie w żadne kompromisy, choć to nie znaczy, że jego decyzje są dobre lub właściwe. Z pewnością są zaborcze.

Relacja Medeji z Jazonem jest niezwykle trudna. Jego rozterki polegają na tym, że zawiódł się na rzeczywistości, zdobyczach, w których pokładał taką nadzieję, ponieważ pomimo ich osiągnięcia, okazały się uludą. Pragnie więc ukoić swój ból, oddając się bezwzględnej władzy Kreona oraz poślubiając jego córkę Kreuzę. I może na tym skończyłaby się ta historia, gdyby nie postanowił zostawić sobie dzieci, które ma z Medeją. Ból matki doprowadza do ostatecznego rozwiązania – najpierw próby zabicia Kreuzy, która spelza na niczym, a ostatecznie zabicia własnych dzieci.

Medea jest kobietą odrzuconą i pozostawioną samej sobie, ale poszukującą najlepszej drogi wyjścia. Przechodzi jej przez głowę przebaczenie, jednak nie czuje, by była to jej filozofia życia. Brandstaetter przeciwstawia magię (Medea) oraz władzę (Kreon) pokazując odwieczny konflikt pomiędzy nimi. Człowiek, który nie jest w stanie wyjść poza siebie, będzie tkwił w ciasnocie więzienia zastawionym przez samego siebie. Sam Brandstaetter stwierdził w jednym z wywiadów: „Niewola zaczyna się wtedy, kiedy człowiek nie wie, gdzie się kończy miłość, a zaczyna nienawiść, gdy następuje pomieszanie rodzajów i gatunków myślenia ludzkiego, kiedy nie wiemy, czym jest mądrość, i co nam grozi od głupoty” (R. Brandstaetter, *Epoka, która była rajem...* w: „W drodze. Wydanie jubileuszowe”, Poznań 2024, s. 119). Medea wygrałaby, gdyby nie posłuchała samej siebie, a wsłuchała się w głos przebaczenia i pojednania.

Michał Krzosek

Zdjęcia: Małgorzata Grzenia

Grupa Sceniczna „Amber” – Medea

Premiera: 15 lutego 2024 r.

Reżyseria – Michał Krzosek
 Opieką techniczną – Dawid Gołębiowski, Maciej Godula
 Medea – Alicja Niewiadomska
 Chór Medeji – Amelia Jusiak
 Jazon – Hubert Ejniak
 Chór Jazona – Marcin Brzozowski
 Kreon – Szymon Marcinek
 Stara Piastunka – Natasza Mioduchowska
 Chór Starej Piastunki – Martyna Smyrgała
 Kreuza – Martyna Smyrgała
 Mermera – Agata Niewiadomska

KOCHANE DZIECIAKI

POSTANOWIENIA NA WIELKI POST

Tekst: Małgorzata Brzozowska

Ilustracje: Julia Kozaczuk

– Jacku, czy wiesz, że zaczął się Wielki Post?

– Tak, była już przecież Środa Popielcowa. Ale czy to znaczy, że przez cały Wielki Post mamy nie jeść, tak jak w Popielec?

– Nie – mama uśmiechnęła się – zresztą nawet w Popielec coś jedliśmy, chociaż mniej niż zwykle i bez mięsa. Taki post jak w Popielec jest jeszcze tylko w Wielki Piątek. W Wielkim Poście chodzi o to, żeby sobie postanowić, że się człowiek przynajmniej trochę zmieni na lepsze.

– No to ja już wiem. Będę bardzo dobrym człowiekiem i wcale nie będę grzeszył.

– Jacuś, czy ty wiesz, co mówisz?

– No pewnie – z butą odpowiedział Jacek – będę taki, jak święci. Oni przecież nie grzeszyli.

– To nie jest takie proste, żeby po prostu nie grzeszyć. To ideał. Święci przecież też mieli z czego spowiadać się i poprawiać.

– No to o jakie postanowienia chodzi? Bo ja nic nie rozumiem.

– Chodzi o to, żeby coś zmienić w swoim postępowaniu. I to niekoniecznie o poprawienie się z jakichś grzechów,

choć to byliby wspaniałe. Chodzi o pozbycie się swoich przywar i błędów, a także o robienie tego, czego nam się na przykład robić nie chce, a jest potrzebne.

– To chyba rozumiem. Jeszcze zapytam, mamo, czy to na przykład może być sprząkanie w swoim pokoju?... Albo odrabianie lekcji, chociaż pani minister mówiła, że to już niekonieczne?... Albo niegranie na komputerze... Ale to wszystko takie trudne...

– No właśnie. Sprzątać ci się zwykle nie chce, odrabiać lekcji też nie, a kiedy jeszcze to nie będzie konieczne... to po prostu niczego się nie nauczysz i będziesz głupi, i chociaż będziesz chciał być bardzo mądry, to niczego i tak nie będziesz wiedział, bo samo granie na komputerze albo telefonie nie wystarczy. Czego się Jaś nie nauczył, tego Jan nie będzie wiedział. Ot co.

– No dobrze.

– Tylko nie stawiaj przed sobą za wielkich i za wielu zadań naraz, Jacku.

– Dobrze, mamo. To na początek zajmę się odrabianiem lekcji, żebym był mądry. Kiedy się do tego przyzwyczaję, zacznę sprzątać swój pokój. A w końcu to już chyba nie wystarczy mi czasu na granie na komputerze...

Nasze główne projekty:

Blżej Żłóbka

Z kulturą do Nieba

Festyn Rodzinny „Wspólnota to ty i ja”

Wakacyjne wyjazdy dla dzieci

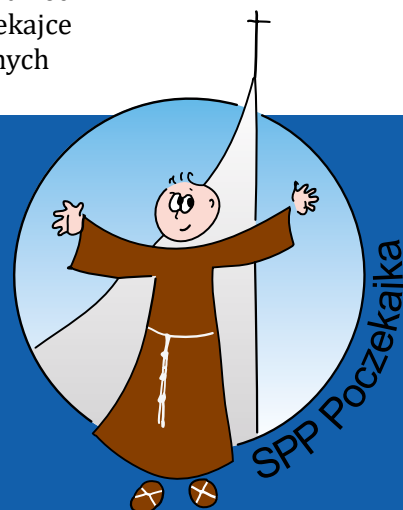
Święty Mikołaj na Poczekajce

Wigilia dla osób samotnych

Przełącz 1,5% podatku na
Stowarzyszenie Przyjaciół
Parafii „Poczekajka”

Al. Kraśnicka 76, 20-718 Lublin

Nr KRS: 0000312130

FOTOGALERIA

29 I - 2 II FERIA ZIMOWE NA POCZEKAJCE FOT. MAŁGORZATA KUSZEWSKI

11 II SZTUKA „BÓG CIĘ SŁYSZY”. LWOWSKI TEATR EMMANUEL IM. KAROLA WOJTYŁY FOT. EMIL ZIĘBA

17 II TURNIEJ DEKANALNY LSO W HALOWĄ PIŁKĘ NOŻNĄ
FOT. BR. PAWEŁ DZIAŁA

18 II WYSTAWA POŚWIĘCONA
BŁ. KS. JERZEMU POPIELUSZKIE FOT. EMIL ZIĘBA

18 II MSZA Z UDZIAŁEM DZIECI FOT. MAŁGORZATA GRZENIA

Kochani!

Już niebawem spotkamy się w wyjątkowych okolicznościach, gdzie Pan, wyprowadzając nas na pustynię, będzie mówił do naszego serca.

Dajcie się zaprosić na to słuchanie.

Wierzę głęboko, że będzie ono przede wszystkim doświadczeniem spotkania z Nim i w słowie, i w sakramentalnej cudownej obecności!

O tej bowiem obecności, której zazdroszczą nam nawet aniołowie, będę chciał opowiedzieć.

Serdecznie Was zapraszam prosząc o modlitwę.

ks. Michał SCJ

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

**w parafii pw. Niepokalanego
Serca Maryi i św. Franciszka
w Lublinie**

10-13 marca 2024 r.

**Prowadzący:
ks. Michał Olszewski SCJ**

Niedziela, 10 marca

Msze św. z naukami: **7.00, 8.30, 10.00, 11.30** (dzieci), **13.00, 16.00, 18.00** (młodzież)

Poniedziałek, 11 marca

Msze św. z naukami: **6.30, 8.00, 10.00, 16.30, 18.00** (młodzież)

Wtorek, 12 marca

Msze św. z naukami: **6.30, 8.00, 10.00, 16.30, 18.00** (młodzież)

Środa, 13 marca

Msze św. z naukami: **6.30, 8.00, 10.00, 16.30, 18.00** (młodzież)

Spowiedź

30 minut przed każdą Mszą św.